

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 984/2021
22.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела спречавање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 24. став 1. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Јоване Алексић, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду КВ.93/21 од 27.04.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ2 802/21 од 07.06.2021. године, у седници већа одржаној дана 22.09.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Јоване Алексић, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду КВ.93/21 од 27.04.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ2 802/21 од 07.06.2021. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду КВ.93/21 од 27.04.2021. године одбијен је као неоснован захтев окривљеног АА за брисање осуде по пресуди Окружног суда у Новом Саду К.бр.257/04 од 22.09.2004. године, која је преиначена пресудом Врховног суда Србије Кж1 429/05 од 25.05.2005. године.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду КЖ2 802/21 од 07.06.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду КВ.93/21 од 27.04.2021. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА – адвокат Јована Алексић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан поднети захтев, те да утврди да су испуњени сви неопходни услови како би се дозволила рехабилитација окривљеног.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, с тим што се из садржине самог захтева закључује да је исти фактички поднет због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 98. став 2. тачка 4) и члана 100. КЗ. Ово имајући у виду да бранилац окривљеног истиче да су нижестепени судови у побијаним решењима погрешно применили одредбе члана 98. став 2. тачка 4) и члана 100. КЗ, обзиром да су у конкретном случају испуњени услови за рехабилитацију окривљеног по пресуди Окружног суда у Новом Саду К.бр.257/04 од 22.09.2004. године која је преиначена пресудом Врховног суда Србије Кж1 429/05 од 25.05.2005. године, а из разлога јер је одредбом члана 98. став 2. тачка 4) КЗ прописано да законска рехабилитација настаје ако лице које је осуђено на казну затвора преко шест месеци до једне године, у року од 5 година од дана када је та казна извршена, застарела или опроштена, не учини ново кривично дело. Наиме, у конкретном случају је протекло 8 година од момента извршења предметног кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим пресудом Окружног суда у Новом Саду К.бр.257/04 од 22.09.2004. године и то од дана 25.02.2003. године до момента извршења новог кривичног дела које је извршено у јуну 2011. године, односно протекло је 10 година 9 месеци и 27 дана од правноснажности пресуде Окружног суда у Новом Саду К.бр.257/04 од 22.09.2004. године која је преиначена пресудом Врховног суда Србије Кж1 429/05 од 25.05.2005. године до правноснажности пресуде Основног суда у Зрењанину К.бр.618/12 од 26.01.2016. године која је потврђена пресудом Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 364/16 од 22.03.2016. године, а такође је протекло скоро 10 година од момента издржане казне затвора на коју је окривљени осуђен пресудом Окружног суда у Новом Саду К.бр.257/04 од 22.09.2004. године за коју се тражи рехабилитација (окривљени условно отпуштен дана 06.07.2006. године, а истек казне дана 02.09.2006. године) до правноснажности пресуде Основног суда у Зрењанину К.бр.618/12 од 26.01.2016. године која је потврђена пресудом Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 364/16 од 22.03.2016. године.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи истакнути у жалби браниоца окривљеног АА – адвоката Јоване Алексић били су предмет разматрања Апелационог суда у Новом Саду који је поступао у другом степену по жалби изјављеној против првостепеног решења Вишег суда у Новом Саду КВ.93/21 од 27.04.2021. године. Апелациони суд у Новом Саду као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 2 другостепеног

решења КЖ2 802/21 од 07.06.2021. године изнео јасне и аргументоване разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

И по налажењу Врховног касационог суда, а имајући у виду да из списка предмета произилази да је окривљени АА ново кривично дело за које је оглашен кривим правноснажном пресудом Основног суда у Зрењанину К.бр.618/12 од 26.01.2016. године извршио дана 23/24.06.2011. године, дакле пре протекла рока од 5 година од извршене казне затвора дана 02.09.2006. године по ранијој осуди окривљеног на казну затвора у трајању од 1 (једне) године по правноснажној пресуди Окружног суда у Новом Саду К.бр.257/04 од 22.09.2004. године за коју се тражи рехабилитација, то је јасно и очигледно да у конкретном случају нису испуњени законски услови за давање рехабилитације окривљеном и брисање осуде по пресуди Окружног суда у Новом Саду К.бр.257/04 од 22.09.2004. године која је преиначена пресудом Врховног суда Србије Кж1 429/05 од 25.05.2005. године, те да су нижестепени судови приликом одлучивања у овој кривичноправној ствари у свему правилно применили одредбе члана 98. став 2. тачка 4) и члана 100. КЗ, а које одредбе Кривичног законика иначе и сам бранилац окривљеног тачно цитира у поднетом захтеву, с тим што их потпуно погрешно и произвољно тумачи.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним решењима није учињена повреда кривичног закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Јоване Алексић, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**